

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta arată că decizia nu este motivată, încălcându-se obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE.

Acțiune introdusă la 6 ianuarie 2011 — Sina Bank/Consiliul

(Cauza T-15/11)

(2011/C 72/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sina Bank (Teheran, Iran) (reprezentanți: B. Mettetal și C. Wucher-North, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- anularea punctului 8 din secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 ⁽¹⁾, în măsura în care se referă la reclamantă;
- anularea scrisorii-decizie a Consiliului din 28 octombrie 2010;
- declararea ca fiind inaplicabil a punctului 8 din secțiunea B din anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽²⁾, în măsura în care se referă la reclamantă;
- declararea articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului ca fiind inaplicabil reclamantei;
- declararea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului ca fiind inaplicabil reclamantei;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive:

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că nu sunt îndeplinite, în ceea ce o privește, criteriile materiale de

desemnare potrivit regulamentului și deciziei din 2010 atacate și/sau Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit dacă sunt sau nu sunt îndeplinite criteriile. Prin urmare, desemnarea reclamantei nu este justificată.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că desemnarea sa încalcă principiul egalității de tratament;

— reclamanta a fost supusă unei inegalități de tratament în raport cu situația altor bănci iraniene;

— reclamanta a fost supusă unei inegalități de tratament în raport cu situația altor bănci iraniene incluse pe listă, atât în regulamentul din 2010, cât și în decizia din 2010;

— reclamanta a fost supusă unei inegalități de tratament în raport cu situația „Daftar” și a Fundației Mostaz’afan.

3. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că dreptul său la apărare nu a fost respectat și că cerința privind motivarea sancțiunilor nu a fost îndeplinită întrucât:

— reclamanta nu a primit nicio informație de la Consiliu în care să își prezinte punctul de vedere cu excepția unei motivări laconice de două rânduri, generale și imprecise;

— în pofida faptului că reclamanta a depus la Consiliu cereri detaliate de informare în ceea ce privește desemnarea sa, Consiliul nu a răspuns nici la scrisorile reclamantei, nici la cele ale avocaților săi;

— această situație face imposibil să se stabilească dacă măsura este întemeiată sau dacă este afectată de o eroare;

— orice dovadă adusă împotriva reclamantei ar fi trebuit comunicată acesteia, în măsura în care este posibil, fie concomitent, fie cât mai curând posibil după adoptarea unei prime decizii prin care fondurile acesteia sunt înghețate.

4. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că măsurile restrictive încalcă dreptul de proprietate al reclamantei și nu sunt proporționale, contrar principiului proporționalității unei decizii din dreptul Uniunii Europene întrucât:

— nu există o legătură între obiectivul urmărit de Consiliu și măsura restrictivă impusă reclamantei;

— Consiliul nu a identificat nicio tranzacție în care ar fi implicată reclamanta;

— există alte măsuri posibile, mai proporționale, împotriva riscului de presupuse „activități nucleare” iraniene și de finanțare a acestor activități.

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007, JO L 281, p. 1.
- (²) Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, JO L 195, p. 39.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2011 — Țările de Jos/ Comisia

(Cauza T-16/11)

(2011/C 72/44)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, M. de Ree și M. Noort, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea articolului 1 din Decizia 2010/668/UE a Comisiei din 4 noiembrie 2010 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care acest articol privește Țările de Jos și se referă la corecția financiară în cuantum (total) de 28 947 149,31 euro care s-a aplicat cheltuielilor declarate pentru anii 2003-2008 în legătură cu sistemul de contingente pentru producția de amidon din cartofi,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin Decizia 2010/668/UE, Comisia a aplicat o corecție forfetară de 10 % cuantumurilor declarate de autoritățile olandeze plătite în cursul anilor 2003-2008 în cadrul schemelor de ajutor europene pentru amidonul din cartofi. Potrivit Comisiei, autoritățile olandeze au plătit ajutorul producătorului de amidon și

cultivatorului de cartofi înainte ca acestuia din urmă să i se fi plătit valoarea totală a prețului minim pentru cartofii livrați.

Guvernul olandez consideră că prețul minim a fost plătit integral înainte de acordarea ajutorului producătorului de amidon și cultivatorului de cartofi. Prețul minim a fost plătit, pe de o parte, prin compensarea unei părți a prețului minim cu o creanță (de drept privat) a producătorului față de cultivator și, pe de altă parte, prin transferul soldului prețului minim într-un cont (bancar) indicat de cultivator.

Reclamantul își întemeiază acțiunea pe cinci motive.

1. În primul rând, încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99 (¹) și a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 (²), coroborate cu articolul 5 din Regulamentul nr. 1868/94 (³), cu articolul 11 din Regulamentul nr. 97/95 (⁴), cu articolul 10 din Regulamentul nr. 2236/2003 (⁵), cu articolul 26 din Regulamentul nr. 2237/2003 (⁶) și cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1973/2004 (⁷), întrucât anumite cheltuieli au fost excluse de la finanțare, deși condițiile prealabile de acordare a primei și a sprijinului direct erau îndeplinite, pentru că prețul minim a fost plătit prin compensare și prin transfer.
2. În al doilea rând, încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99 și a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, coroborate cu articolul 5 din Regulamentul nr. 1868/94, cu articolul 11 din Regulamentul nr. 97/95, cu articolul 10 din Regulamentul nr. 2236/2003, cu articolul 26 din Regulamentul nr. 2237/2003 și cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1973/2004, întrucât anumite cheltuieli au fost excluse de la finanțare, deși cultivatorii puteau dispune de prețul minim înainte de acordarea primei și a sprijinului direct.
3. În al treilea rând, încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99, a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 (⁸), a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, a articolului 11 din Regulamentul nr. 885/2006 (⁹), precum și a dreptului la apărare, întrucât anumite cheltuieli au fost excluse de la finanțare, deși procedura contradictorie prevăzută de aceste dispoziții nu a fost respectată în cazul tuturor constatărilor care au stat la baza excluderii.
4. În al patrulea rând, încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/99 și a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, coroborate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 97/95, cu articolul 10 din Regulamentul nr. 2236/2003, cu articolul 26 din Regulamentul nr. 2237/2003 și cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1973/2004, întrucât anumite cheltuieli au fost excluse de la finanțare, deși agenția de plată putea controla efectuarea plății prețului minim cu ajutorul extrasului de cont.